

เปรต หรือ ฝั

มีจริงหรือไม่

ดวงกมลพับลิชชีง

นำเสนอหนังสือดี มีคุณค่า

เทพ เขียนธรรม

แปดหรือพี มีจริงหรือไม่

โดย...

เทพ เชียนธรรม

ผู้ให้คำตอบ

“เปรตหรือผี มีจริงหรือไม่” คงเป็นอีกหนึ่งคำถามที่หลายๆ คน
อยากรู้คำตอบ บางคนพยายามหาวิธีที่จะพิสูจน์ ได้คำตอบที่เป็นจริงบ้าง
หรือคิดเอาเองบ้างผสมกับจินตนาการของตัวเอง

หนังสือเล่มนี้มีคำตอบให้กับทุกท่าน ตามหลักพุทธศาสนาแล้ว
มีการกล่าวถึงผีและเปรตมากกว่า ๒,๐๐๐ ปีแล้ว โดยคำสอนของพระพุทธเจ้า
ที่มีการเปรียบเทียบ อ้างอิงถึงสาเหตุและผล เมื่อทำกรรมสิ่งใดไว้ก็จะ
ได้รับผลจากกรรมที่ได้ทำไว้ แต่คงไม่มีใครที่ต้องการจะพิสูจน์เรื่องนี้ โดยการ
ทำชั่วเพื่อให้ตัวเองกลายเป็นผีหรือเปรตแน่นอน

สำนักพิมพ์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้จะทำให้ท่านผู้อ่านได้
เห็นในสิ่งที่ไม่เคยเห็น ได้รู้ในสิ่งที่ไม่เคยรู้ และนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์
กับตัวท่านเองและครอบครัว

ด้วยความปรารถนาดี
สำนักพิมพ์ดวงกมลพับลิชชิง

“ธรรมะในพระพุทธศาสนา เป็นคำสอนที่แสดงสัจธรรม ความ
แท้จริงของสภาวะทุกสิ่ง ดังนั้นถึงสิ่งใดจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร
ก็ไม่เกินไปกว่าที่ชาวพุทธจะพิจารณารู้เท่าทันได้เมื่อได้ปฏิบัติอยู่บน
ธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าโดยถูกต้องนั้นคงแล้ว ความเปลี่ยนแปลง
ใดๆ ในสิ่งใดก็ไม่ใช่เหตุที่ควรวิตกอีกต่อไป”

พระบรมราชาบาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
พระราชทานในพิธีเปิดการประชุมใหญ่ สมาคมพุทธศาสน์ที่ราชอาณาจักร
เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๔

ความเชื่อและความสงสัยเรื่องผีหรือเปรตนั้นมีมาตั้งแต่สมัยโบราณกาล จนถึงปัจจุบัน ความรู้สึกนี้ก็ยังไม่มีผู้มีผู้ใดที่สามารถจะเปิดเผยให้เข้าใจ อย่างถ่องแท้ได้ว่าผีหรือเปรตนั้นมีอยู่จริงหรือไม่ ผีหรือเปรตคืออะไรกันแน่ ผีหรือเปรตหากมีจริงแล้วจะอาศัยอยู่ที่ไหน มีที่อยู่เป็นหลักแหล่งหรือไม่ ผู้ที่ตายไปแล้วจะต้องไปเกิดเป็นผีหรือเปรตหรือไม่

ซึ่งในเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่ยากพอสมควรที่จะพิสูจน์ให้เห็นเป็นรูปธรรม ขึ้นมาได้ เพราะต้องอาศัยศรัทธาและปัญญาประกอบเข้าด้วยกัน แต่หากว่า จะปฏิเสธเสียเลยว่ามีผีหรือเปรตนั้น ไม่มีอยู่จริงก็ไม่อาจจะพูดได้เต็มปาก เพราะยังมีบางคนที่สามารถสัมผัสและรับรู้ได้ด้วยตาเปล่า ก็มองเห็น บางคนสัมผัสได้ด้วยหู คือ ได้ยินเสียง บางคนสัมผัสได้ด้วยจมูก คือ ได้กลิ่น บางคนสามารถประสบพบเจอได้ทางมนวิญญาน (จิต) และสามารถที่จะพูดคุย สอบถามกับผีหรือเปรตได้รู้เรื่อง ด้วยเหตุนี้มันจึงเป็น ข้อสงสัยที่ขัดแย้งกันอยู่ทางความคิด ระหว่างบุคคลทั้งสองกลุ่มที่เชื่อว่าผีมี อยู่จริง และกลุ่มที่ไม่เชื่อว่าผีมีอยู่จริง

หากเราจะเอาข้อที่ว่า ผีหรือเปรตนั้นไม่มีอยู่จริง เพราะเราไม่สามารถ มองเห็นได้ ก็คงเป็นคำตอบที่ผิดถนัด เนื่องด้วยบางอย่างมีอยู่จริงแต่เราก็

ไม่สามารถที่จะมองเห็นได้ ซึ่งมีอยู่มากมาย เช่น คลื่นโทรศัพท์ คลื่นวิทยุ คลื่นแม่เหล็ก หรือคลื่นไฟฟ้าที่เราใช้กันในชีวิตประจำวัน เป็นต้น เราไม่สามารถรับรู้ด้วยประสาทสัมผัสของเราธรรมดาได้โดยตรง แต่เรารู้ว่า สิ่งต่าง ๆ มีอยู่ก็ด้วยการใช้อุปกรณ์ต่างๆเข้ามาช่วยเสริม เช่น โทรศัพท์ วิทยุ เครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น

ดังนั้นการที่เราจะรู้ว่าผีหรือเปรตมีจริงหรือไม่นั้น เราก็ต้องอาศัย อุปกรณ์ช่วยเสริมเช่นกัน อุปกรณ์ช่วยเสริมนั้นคืออะไร ท่านสามารถหาคำตอบได้จากหนังสือเล่มนี้

หนังสือที่ท่านกำลังจะอ่านต่อไปนี้ จึงเป็นเรื่องที่ผู้เขียนพยายาม รวบรวมเรียบเรียงจากข้อมูลต่างๆ เช่น พระไตรปิฎก ซึ่งถือว่าเป็นหนังสือ ที่มีเหตุและผลตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด และมีอายุยาวนานแห่งการ เชื่อถือมากกว่าสองพันปี และผู้เขียนยังได้สอบถามจากบุคคลที่ประสบ พบเหตุมาด้วยตัวเอง ซึ่งทั้งหมดนี้ผู้เขียนได้นำหลักฐานและได้บอกสถานที่ ที่เกิดเหตุไว้ เพื่อเป็นการทำพิสูจน์ให้ผู้ที่จะเชื่อและไม่เชื่อได้มีโอกาสเปิดใจ เข้ามาพิสูจน์ด้วยตัวของท่านเอง

ขอให้ทุกท่านได้ศึกษา วิเคราะห์ ด้วยวิจารณญาณ และสติปัญญา อย่างเต็มกำลังความสามารถ หวังว่าท่านจะได้รับความรู้ที่คุ้มค่ากับการลงทุน ในครั้งนี้

เทพ เขียนธรรม

พระบรมราโชวาท

(๔)

คำนำจากผู้เขียน

(๕)

๑. ไม่เชื่อเรื่องผี วิ่งหนีทำไม?

๑

๒. เปรตกับผี สองชื่อนี้ต่างกันอย่างไร?

๑๑

๓. เมื่อผีมีอยู่ ทำไมมองไม่รู้ดูไม่เห็น?

๑๓

๔. ผีหรือเปรตมีที่อยู่หรือไม่?

๒๓

๕. อยากรู้ว่าผีหรือเปรตมีกี่ประเภท?

๓๑

๖. ความรู้สึกใกล้ตายก่อนกลายเป็นเปรต?

๓๕

๗. ทำกรรมอะไร จึงตายเป็นเปรต?

๕๓

ตัวอย่างกรรมที่ทำให้เกิดเปรต

- เปรตกินคูด (อุจจาระ)	๖๐
- เปรตหญิงไม่มีผิวนาง	๖๓
- เปรตอ้วนทะใหญ่	๖๖
- เปรตมีขนเป็นเข็ม	๖๕
- เปรตมีน้ำเหลืองไหล	๗๒
- เปรตบรรพชิต	๗๕

มนุษย์ที่เกิดเป็นเปรตทันทีเมื่อดับจิต

- เปรตเคยเป็นมารดาพระสารีบุตร	๗๕
- หญิงคู่ร้ายตายเป็นนางเปรต	๘๓
- เปรตหิวตลอด ๕๕ ปี ยังไม่มีอาหารจะกิน	๘๗
- ทำบุญกับพระไม่มีศีล เปรตกินไม่ได้	๙๑

- มีชีวิตถูกเสียบอยู่ที่ปลายหลาว	๕๕
ยังดีกว่าตกนรกถึงพันเท่า	
- เรวดีผู้ทำกรรมหนัก จนยักษ์ต้องแหงนทูล	๑๐๕
- ทำบุญแต่ไม่ทำใจ ก็ตายเป็นเปรตได้	๑๑๕
- เปรตหิวน้ำเห็นแล้วกินไม่ได้	๑๑๕
- เปรตฝากทรัพย์ไปให้ลูกใช้หนี้	๑๒๓

๘. ทำบุญอุทิศให้ไป จะรู้อย่างไรว่าได้รับ?

๑๒๕

๙. วิญญาณมีจริงหรือ?

๑๓๓

๑๐. หม่าตัวตายจะได้พ้นทุกข์จริงหรือ?

๑๔๑

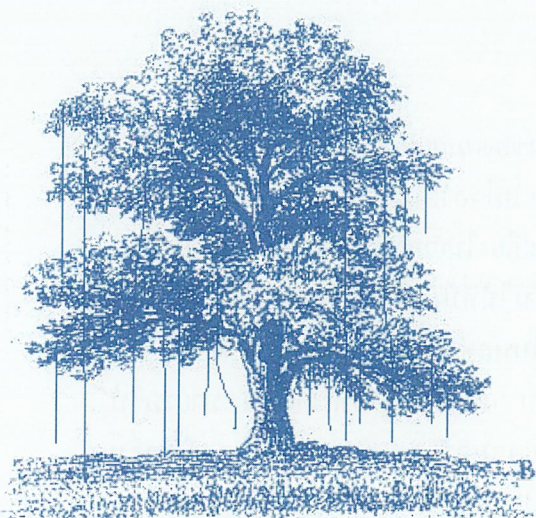
๑๑. เรื่องจริงที่คุณอาจเจอ

๑๕๓

- ผีย่าห้วงหลาน	๑๖๐
- วิญญาณคุณยาย	๑๖๔

- ผีทหารมาหาครู	๑๖๘
- ผีวิ่งตามรถ	๑๗๒
- อยากได้ส่วนบุญกับอกแต่อย่ามาหลอกกัน	๑๗๓
- รุกขเทวดาอาละวาด	๑๗๖
- รู้จักผู้เขียน	๑๘๑

ไม่เชื่อเรื่องผี จึงหนีทำไม

! ป็นเรื่องที่น่าแปลกใจมากๆ เลยนะครับ เมื่อผมพูดคุยกับคนต่างๆ ไป โดยเฉพาะเด็กๆ ที่พอจะโตขึ้นมาหน่อย ประมาณระดับมัธยม โดยถามว่าใครไม่เชื่อเรื่องผีบ้าง ก็พอจะมีอยู่หลายคนที่ยกมือ พร้อมกับแสดงสีหน้าแบบมั่นใจในความเชื่อของตนเองว่าเป็นคำตอบที่ถูกแน่ๆ

เอาละ! ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะคิด มีสิทธิ์ที่จะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ได้ตามประสบการณ์ของแต่ละคนที่สะสมมาไม่เหมือนกัน เขาเหล่านั้นก็คงจะมีความคิดเห็นเหมือนกับผมในสมัยเด็กๆ คือไม่เชื่อในเรื่องผีตานองไม้ หรือเชื่อในเรื่องการเวียนว่ายตายแล้วเกิดแต่เนิ่นๆ คิดว่าคนเราเกิดหนเดียวแล้วก็ตายหนเดียว ยังได้เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ซึ่งมีการทดลอง พิสูจน์แล้วเห็นผลของการทดลองเป็นที่ประจักษ์ ยิ่งทำให้ความเชื่อในเรื่องผีๆ สารๆ จางลงทุกที แต่ก็แปลกนะครับ

เรื่องมีอยู่ว่า...

เมื่อก่อนนี้ บ้านเกิดเมืองนอนของผมอยู่ฝั่งตรงที่ตลาดสนามหลวง 2 หรือตลาดนัดคนบุรีในปัจจุบันนี้ พ่อ แม่ของผมมีอาชีพทำนาข้าว ในสมัยก่อนที่บ้านยังไม่มีไฟฟ้าใช้ต้องใช้ตะเกียงในเวลามืดค่ำ และในบริเวณบ้านที่อาศัยอยู่นั้นมีลักษณะเป็นป่า มีต้นไม้ที่มีลำต้นสูงใหญ่ เช่น ต้นไทร ต้นสะแก ต้นกอไผ่ และมีอายุนานเป็นหลายสิบปีก็มีอยู่มากต้นเหมือนกัน

ท่านผู้อ่านครับ! เวลากลางวัน แดดจ้า! บรรยากาศแสนสบายร่มรื่นเหมือนอยู่รีสอร์ท ลมพัดเย็นสบายตลอดวัน แต่เวลามันมืดลงนี่สิครับ มันดูน่ากลัวพิลึก ไม่มีแสงไฟจากถนนแม้แต่ดวงเดียว ไม่มีแสงไฟจากบ้านใกล้เคียง เพราะแต่ละบ้านอยู่ห่างกันพอสมควร แต่ก็พอที่จะเรียกหรือตะโกนถึงกันได้ ดังที่ได้บอกแล้ว ผมเป็นคนที่ไม่เชื่อเรื่องผีสาร แต่ทำไมเวลาที่ผมจะเข้าส้วมหรือห้องน้ำตอนกลางคืนทีไร รู้สึกว่ามันจะถ่ายแบบไม่ค่อยจะมีความสุขเอาเสียเลย ยิ่งถ้าเมื่อไร ได้ยินเสียงสุนัขเห่าหรือหอนด้วยแล้วละก็ พอถ่ายเสร็จแทบจะไม่ต้องชำระล้างหรือราดน้ำกันเลยทีเดียว

มีอยู่ครั้งหนึ่ง ผมปวดท้องถ่ายอย่างมากตอนประมาณสี่ทุ่มกว่าๆ ผมได้ลุกขึ้นจุดตะเกียงเพื่อที่จะเข้าส้วม ขณะที่กำลังก้าวเดินไปด้วยอาการรีบเร่ง พอถึงห้องน้ำจึงใช้มือข้างที่ไม่ได้ถือตะเกียงผลักประตูเข้าไป ในขณะที่ประตูกำลังจะปิดลง ได้มีลมพัดมาวูบหนึ่ง ทำให้ไฟตะเกียงที่ผมถืออยู่ดับลงกะทันหัน แต่ผมยังไม่ทันจะหันเข้าไปนั่งเลย ท่านผู้อ่านครับ! ผมบอกแล้วว่าผมไม่เชื่อเรื่องผีสารนางไม้ ผมเชื่อแต่ในทางวิทยาศาสตร์ที่สามารถพิสูจน์ได้เท่านั้น แต่ก็ไม่รู้อะไรทำให้ผมต้องรีบกระโจนผลักประตูส้วมอย่างแรง จนบานประตูซึ่งเป็นสังกะสีไปกระแทกกับตัวห้องส้วมซึ่งเป็นสังกะสีดังปั้ง เล่นเอาอาการปวดท้องที่ผมปวดอยู่ไม่รู้มันหายไปไหนสนิท เหมือนกับไม่มีอาการอะไรเกิดขึ้นทั้งๆ ก่อนหน้านั้นมันแทบ

จะทะลักออกมาให้ได้ หรือว่านี่แหละที่เขาเรียกอาการอย่างนี้ว่า “ชี้ขาดตาย”

หลังจากเหตุการณ์ที่ผ่านมาทำให้ผมคิดขึ้นได้ว่า ในเมื่อผีไม่มีในโลกนี้ แล้วเรากลัวอะไร? คำตอบของผมในตอนนั้นก็คือ เราน่าจะกลัวความมิดมากกว่า เพราะความมิดทำให้เรามองไม่เห็น เมื่อเรามองไม่เห็นเราก็คิดกลัวกันไปต่างๆ นานา แต่หากเราสามารถมองเห็นอะไรๆ ได้อย่างชัดเจน เราก็คงไม่ต้องกลัวหรือระแวง เมื่อเรานำเรื่องราวของความกลัวในวัยเด็กมาเปรียบเทียบกับชีวิตในวัยโต จะเห็นได้ว่าเราก็คงมีความกลัวกันไปต่างๆ นานา เช่น กลัวการเจ็บไข้ได้ป่วย กลัวความแก่ชรา กลัวจะต้องพลัดพรากจากสิ่งที่ตนรัก กลัวคนรักจะนอกใจ กลัวไม่มีจะกิน กลัวไม่มีงานจะทำ กลัวเรียนจะไม่จบ กลัวลูกจะคบเพื่อนชั่ว เมื่อรวมความรู้สึกกลัวทั้งหมดแล้วก็เป็นกรกลัวความทุกข์นั่นเอง ซึ่งเหตุที่เป็นโรคสารพัดกลัวเช่นนี้ก็เพราะเรามองไม่เห็นเพราะว่ามันมีความมิดนั่นเอง แต่ในความมิดในที่นี้ไม่ใช่ความมิดที่เกิดขึ้นในเวลากลางคืน แต่เป็นความมิดที่เลวร้ายยิ่งกว่า เพราะความมิดเช่นนี้สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน และหากความมิดนี้เกิดขึ้นกับผู้อื่นก็จะเป็นบ่อเกิดของโรคสารพัดกลัวดังที่ได้กล่าวแล้วนั่นเอง หากไม่รีบรักษาให้หายก็จะกลายพันธุ์มาเป็นขั้นรุนแรงขึ้นไปอีก เช่น โรคซึมเศร้าเสียใจ โรคอิจฉาริษยา โรคเห็นแก่ตัว โรคชอบเบียดเบียน และยังมีอีกหลายต่อหลายโรคที่ไม่ได้กล่าวถึงซึ่งสาเหตุของโรคทั้งหมดนั้นมีเหตุมาจากจิตเป็นสมมุติฐานทั้งสิ้น และโดยที่ในแต่ละวันโรคเหล่านี้จะกำเริบขึ้นวันละหลายโรค แต่ละโรคจะเป็นวันละหลายครั้งสลับกันไป น่ากลัวไหมครับ! และผมกล้านั่งยัน ยืนยัน หรือจะให้นอนยันก็ได้ นะครับ ขึ้นชื่อว่า ปุณฺณ* ไม่มีใครเลยที่ไม่เคยเป็นโรคเหล่านี้

*ปุณฺณ แปลว่า ผู้ที่หนาแน่นไปด้วยกิเลส คนที่มีกิเลสมาก

เอาละ...ทีนี้คนที่ป่วยเป็นโรคพวกนี้นับวันจะทวีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกที หมอธรรมดาที่ไม่สามารถที่จะรักษาเยียวยาได้ หมอเองก็ยังป่วยเป็นโรคนี้ก็มีมากมาย ดูเหมือนจะเยอะซะด้วย ดูได้จากตัวอย่างตามหน้าหนังสือพิมพ์ หรือจอโทรทัศน์ หมอบางท่านอาการหนักถึงขั้นกับเห็นภรรยาเป็นลูกชิ้นก็มี คดียังไม่จบก็มากหลาย เรื่องที่ได้เกิดขึ้นแล้วก็ให้มันแล้วกันไปเถอะ ท่านผู้อ่านกำลังจะโชคดีแล้วล่ะ เพราะหนังสือเล่มนี้มีคำตอบและได้บอกวิธีการแก้รักษาและป้องกันไว้

หมอใหญ่ผู้วิเศษ

เมื่อเรารู้ถึงเหตุแล้วว่าความกลัวเกิดจากความมืด และความมืดที่ว่
นั้นหมายถึงความมืดบอดของปัญญา หรือเรียกอีกอย่างว่าเป็นโรคขาด
ปัญญานั้นเอง โรคนี้จะไปรักษาตามโรงพยาบาลก็คงจะไม่สามารถรักษาให้
หายได้แน่ ถึงจะมีเงินทองมากมายมหาศาลก็ไม่มีประโยชน์อันใด โรคแบบ
นี้เป็นโรคพิเศษที่ต้องรักษาด้วยหมอใหญ่ที่หมดกิเลสแล้วเท่านั้น ค่ารักษา
พยาบาลก็ไม่ต้องเสีย ค่ายา也不需要จ่าย ผู้ป่วยก็ไม่ต้องรับประทานยาทาง
ปากให้มันลำบากขมหรือทรมาน ไม่ต้องใช้เข็มฉีดยาให้มันเจ็บปวดเนื้อหนัง
วิเศษมากเลยใช่ไหมครับ มาดูกันเลยครีบบว่าหมอใหญ่ผู้วิเศษนี้เป็นใครมา
จากไหนถึงได้ใจดียอดเยี่ยมอย่างนี้

นายแพทย์ = พระพุทธเจ้า

ตัวยา = พระธรรมคือคำสั่งสอน (คำสั่ง หมายถึง ข้อห้าม
เช่น ห้ามฆ่าสัตว์ คำสอน หมายถึง ให้ปฏิบัติตาม
เช่น ให้ฝึกทำจิตให้ผ่องใส ให้ทำความดี)

ผู้ป่วย = ปุถุชน (เราๆ ท่านๆ)

เรื่องของการนำไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ หรือวิธีที่รับประทานนั้น
ท่านสามารถอ่านได้จากกลาภยาดังต่อไปนี้

หากเกิดอาการเศร้าโศกเสียใจ อันเนื่องจากผิดหวังในสิ่งที่ตั้งใจไว้
หรือเกิดจากการพลัดพรากจากสิ่งที่ตนนั้นรักมาก หรือเกิดความทุกข์

ความเชื่อและความสงสัยเรื่องผีหรือเปรตนั้นมีมาตั้งแต่สมัยโบราณกาล
จนถึงปัจจุบัน ความรู้สึกนี้ก็ยังไม่มีใคร
ที่สามารถจะเปิดเผยให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ได้ว่าผีหรือเปรตนั้นมีอยู่จริงหรือไม่
ผีหรือเปรตคืออะไรกันแน่ ผีหรือเปรตหากมีจริงแล้วจะอาศัยอยู่ที่ไหน
มีที่อยู่เป็นหลักแหล่งหรือไม่ ผู้ที่ตายไปแล้วจะต้องไปเกิดเป็นผีหรือเปรตหรือไม่
ดังนั้นการที่เราจะรู้ว่าผีหรือเปรตมีจริงหรือไม่นั้น
เราก็ต้องอาศัยอุปกรณ์ช่วยเสริมเช่นกัน อุปกรณ์ช่วยเสริมนั้นคืออะไร
ท่านสามารถหาคำตอบได้จากหนังสือเล่มนี้

เปรตหรือผีมีจริงหรือไม่

ดวกมอลพับลิชชีง

นำเสนอหนังสือดี มีคุณค่า